

цифрова криміналістика. Вдосконалення методик розслідування, активне використання спеціальних знань і впровадження інноваційних підходів сприятиме підвищенню ефективності правоохоронних органів та забезпеченню національної безпеки.

Список використаних джерел:

1. Попов В.Ю. Сучасні можливості використання спеціальних знань при розслідуванні терористичного акту. Європейські перспективи. 2020. № 2. С. 181–186;
2. Серкевич І.Р., Лісіцина Ю.О. “Особливості використання спеціальних знань як складової методики розслідування злочинів терористичного спрямування” <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/05/22-2.pdf>.

Неклонський І.М.

старший викладач кафедри організації та технічного забезпечення аварійно-рятувальних робіт навчально-наукового інституту цивільного захисту, Національний університет цивільного захисту України,
кандидат військових наук

ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ ВЗАЄМОДІЇ СИЛ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ З УРАХУВАННЯМ РІЗНИХ ФОРМ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

Сучасні досягнення в галузі інформаційних технологій істотно підвищують можливості всіх компонентів сил безпеки й оборони щодо обміну інформацією. Це обумовлює трансформацію принципів взаємодії формувань сил сектору безпеки й оборони відповідно до концепції мережево-центричної війни [1] та з урахуванням еволюції форм і способів їх застосування [2].

Крім того, введення в дію Доктрини «Цивільно-військове співробітництво» (2020 р.), потребує дослідження шляхів та механізмів її реалізації. [3]

Відповідно, зростання значущості взаємодії різнорідних сил під час спільного виконання завдань потребує системного підходу щодо дослідження взаємодії з урахуванням сучасних умов ведення бойових дій.

Системний аналіз на сьогоднішній день є найбільш послідовною реалізацією системного підходу з вирішення відповідних проблем у різних сферах діяльності. З урахуванням того, що конкретна система взаємодії може мати різний ієрархічний рівень, саме системний аналіз дає можливість перейти від формальної моделі до змістовної.

Моделювання структури системи взаємодії має базуватись на методології графоаналітичного представлення складної системи. Основою цього представлення є гіперкомплексна матриця.

З урахуванням того, що алгоритм функціонування відповідної системи не завжди можна описати математично, в якості інструментальних засобів моделювання, наприклад, може бути використана методологія IDEF (IDEF Modeling Techniques). З позиції IDEF може будуватись як функціональна, так і інформаційна модель.

Таким чином, в багатьох випадках дослідження системи взаємодії в цілому або системи оперативного, розвідувального, логістичного, морально-психологічного та інших видів забезпечення при спільних діях сил безпеки й оборони потребує вивчення її внутрішньої будови, яка, як правило, неоднорідна, що вимагає розрізняти її внутрішні складові частини. Рівень або глибина поділу цілого на частини буде залежати як від самої системи, так і від мети її дослідження.

Список використаних джерел:

1. Скорик, А.Б., Ярош, С.П. Еволюційний розвиток концепції мережево-центричних війн, системно-концептуальні основи теорії дата-центричних операцій. Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил. 2020. 4(66). С. 26-34. DOI: 10.30748/zhups.2020.66.03.
2. Семененко, О., Митченко, С., Добровольський, Ю., Ремез, А., Ярмольчик, М., Твердохліб, Є. Еволюція форм і способів застосування угруповань військ (сил): тенденції збройної боротьби. Social Development and Security. 2024. 14(3), С. 33-52. URL: <https://doi.org/10.33445/sds.2024.14.3.3>
3. Цивільно-військове співробітництво у захисті населення під час війни в Україні. Аналітична доповідь Центра Разумкова. Київ, 2023. 73 с. URL: <https://razumkov.org.ua/images/2024/02/2024-Sunhurovskyi-CIVIL-WAR-1-F.pdf>

Нечитайло В.О.

здобувач вищої освіти Національного
юридичного університету ім. Ярослава Мудрого
науковий керівник - Соколовський М.В.
доцент Національного юридичного університету
ім. Ярослава Мудрого

ПРОЦЕДУРНІ ПИТАННЯ ВИДАЧІ (ЕКСТРАДИЦІЇ) ОСІБ, ЯКІ ВЧИНILI ТЕРОРИСТИЧНІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Дослідження інституту екстрадиції в Україні виявило низку системних проблем, що суттєво впливають на ефективність судового розгляду відповідних справ. Глобалізація злочинності вимагає посилення міжнародного співробітництва, де екстрадиція відіграє ключову роль. В умовах євроінтеграції України та триваючої судової реформи, вдосконалення цього інституту є нагальним завданням.

Аналіз статті 541 КПК України дозволив виокремити ключові елементи екстрадиції: офіційне звернення, перевірка обставин, прийняття рішення та фактична передача особи. Підстави для екстрадиції, передбачені статтею 573 КПК України, обмежуються злочинами, за які передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк не менше одного року, або засудженням до позбавлення волі з невідбутим терміном не менше чотирьох місяців.

Центральними органами України з питань екстрадиції є Генеральна прокуратура України (щодо підозрюваних та обвинувачених) та Міністерство юстиції України (щодо підсудних та засуджених), згідно зі статтею 574 КПК України. Їхні повноваження включають звернення із запитом, розгляд запитів, організацію екстрадиційних перевірок та передачу осіб. Процесуальні дії, передбачені статтями 582, 583, 584, 587 КПК України, включають затримання, тимчасовий та екстрадиційний арешт, а також екстрадиційну перевірку. Процесуальний порядок екстрадиції складається з надсилання або отримання запиту, затримання особи, перевірки та прийняття рішення, а також організації передачі.

Аналіз процесуального порядку екстрадиції, передбаченого КПК України, виявляє низку проблем, пов'язаних з ефективністю судового контролю. Після надсилання або отримання запиту про видачу (ст. 573 КПК України) та затримання особи (ст. 582 КПК України), уповноважені органи здійснюють перевірку та приймають рішення щодо видачі (ст. ст. 587, 589, 592 КПК України). На цьому етапі, згідно зі статтею 593 КПК України, організовується прийом-передача особи у разі позитивного рішення.

Однак, на практиці, судовий контроль за цим процесом часто є формальним. Хоча особи, які підлягають видачі, мають певні права та гарантії, передбачені процесуальним порядком, їхнє реальне забезпечення викликає сумніви. Порушення етапності процедур або